ਚੰਚਲਪਤੀ ਦਾਸ

ਬਨਾਮ

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2023 ਦਾ 1592)

ਮਈ 18,2023

[ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ ਅਤੇ ਬੇਲਾ ਐੱਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਯੂ/ਐਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 468,471,406 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ/ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ - ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬੱਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾਃ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਸ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 2009 ਵਿੱਚ ਸੀਜੇਐਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। – ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬੱਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਲਈ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ' ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਈ ਮਾਹਰ ਰਾਏ ਜਾਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਾਹਨ ਦੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ-ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ-ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਸ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 2009 ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ/ਅਧਿਆਤਮਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਰਗੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ 2002 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵੱਲੋਂ 30.09.2006 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੱਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ 1998 ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮਾਜ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਬੱਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਗਤੀ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 11][663- ਡੀ-ਜੀ]

2. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੰਜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 468,471,406 ਅਤੇ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ

ਉਕਤ ਬੱਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜਾਂ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਮਾਹਰ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਾਹਨ ਦੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਘੋਰ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।
[ਪੈਰਾ 12][663- ਜੀ-ਐੱਚ; 664-ਏ-ਈ]

3. ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਢਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17][666- ਐੱਫ-ਜੀ]

4. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ.309 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਬਚੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 1 ਅਤੇ 2][668-ਡੀ]
ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2010) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 114: [2009] 16 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 111; ਸੁਬਰਤ ਰਾਏ ਸਹਾਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2014) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 470: [2014] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 573-ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ.

ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਬਨਾਮ ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (2016) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 389: [2015] 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 277; ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗਜਾਨੰਦ ਐੱਮ. ਦਲਵਾੜੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ)। (2008) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 716: [2007] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 913; ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2016) 16 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 441: [2015] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 61; ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐਨ. ਆਰ. (2004) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 432: [2004] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 846; ਕਪਤਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2021) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 35; ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਬਨਾਮ ਅਰਵਿੰਦ ਖੰਨਾ (2019) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 686: [2019] 13 ਐੱਸਸੀਆਰ 470; ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐੱਲ. ਮੁਨੀਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। (1977) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 699: [1977] 3 SCR 113; A.P. ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਬਨਾਮ ਗੋਲਕੋਂਡਾ ਲਿੰਗਾ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2004) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 522: [2004] 3 ਸਪੋਟ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 147; ਹਸਮੁਖਲਾਲ ਡੀ. ਵੋਰਾ ਅਤੇ ਅਨਰ। ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ 2022 ਵਿੱਚ ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ. ਸੀ. 1732-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2015) 10 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 277	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 9
[2007] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 913	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 9
[2015] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 61	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 9
[2004] 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 846	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 9
[2019] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 470	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 9
[1977] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 113	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 13
[2004] 3 ਸਪੋਟ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 147	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ	ਪੈਰਾ 15
[2009] 16 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 111	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 18
[2014] 12 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 573	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 19

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂ: 2023 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ.1592.
2022 ਦੇ ਸੀਆਰਆਰ ਨੰਬਰ 4062 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 17.02.2023 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ. 2023 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.1593 ਅਤੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀਆਰਐਲ) ਦੇ ਨਾਲ ਨੰ.4539 ਅਤੇ 2023 ਦਾ 4603.

ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ, ਸੌਮਿਆ ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਸੀਨੀਅਰ. , ਕਾਰਤਿਕ ਸੇਠ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼੍ਰੀਆ ਗਿਲਹੋਤਰਾ, ਤਰੁਣ ਮਹਿਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰਤਿਕ ਸੇਠ ਦੇ ਚੈਂਬਰਜ਼, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਕੁਰੀਕੋਸ ਵਰਗੀਜ਼, ਵੀ ਸ਼ਿਆਮੋਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਸ਼ਵਰਿਆ ਹਰਿਹਰਨ, ਮਾਰਟਿਨ ਜਾਰਜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਵਿਜੈਲਕਸ਼ਮੀ ਮੈਨਨ, ਸੰਜੀਵ ਕੌਸ਼ਿਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੰਤਿਕਾ ਹਰਿਆਣੀ, ਸ਼੍ਰੇਅਸ ਅਵਸਥੀ, ਸੋਮੀਪਮ ਮੈਕ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਸਕਨ ਸੁਰਾਨਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸਥਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਧਕਸ਼ਨਾ ਮੁਧਰਿਕਾ, ਮਾਰਟਿਨ ਜੀ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇ. ਐੱਮ. ਐੱਨ. ਪੀ. ਲਾਅ, ਐਡ. ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ
ਬੇਲਾ ਐੱਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.
ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 22.03.2017 ਨੂੰ ਸੀਆਰਆਰ ਨੰ. 2013 ਦਾ 1490 ਅਤੇ ਸੀਆਰਆਰ। ਨੰ. 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 3307 ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 3307 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 468,471,406 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਬੱਲੀਗੰਗੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ 2009 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1) 1984 ਤੋਂ ਇਸਕੋਨ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚੰਚਲਪਤੀ ਦਾਸ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2) 1985 ਤੋਂ ਇਸਕੋਨ, ਬੰਗਲੁਰੂ ਦੇ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਆਗੂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਚੇਤਨਾ (ਆਈਐੱਸਕੇਸੀਓਐੱਨ) ਬੈਂਗਲੁਰੂ, ਕਰਨਾਟਕ ਸੁਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1960 ਦੇ ਤਹਿਤ 1978 ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ।

3. 30.09.2006 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਾਲੀਗੰਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਇਸਕੋਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਚੇਤਨਾ (ਇਸਕੋਨ) ਮੁੰਬਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1860 ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1950 ਦੇ ਤਹਿਤ 1971 ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਲੈਂਡ, ਜੁਹੂ, ਮੁੰਬਈ-49 ਵਿਖੇ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀਆਂ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ/ਦਫ਼ਤਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 3 ਸੀ, ਐਲਬਰਟ ਰੋਡ, ਕੋਲਕਾਤਾ-700019 ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਗਵਰਨਿੰਗ ਕੌਂਸਲ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਬਿਊਰੋ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਬਿਊਰੋ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਅਦ੍ਰਿਧਰਨ ਦਾਸ, ਜੋ ਉਕਤ ਕੋਲਕਾਤਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।

ਕੋਲਕਾਤਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ੋਕ ਲੇਲੈਂਡ ਦੀ 42 ਸੀਟਾਂ ਵਾਲੀ ਡੀਲਕਸ ਬੱਸ, ਮਾਡਲ ਵਾਈਕਿੰਗ ਐਲਪਸਵੀ 4/37-222 ਡਬਲਯੂਬੀ ਯਾਤਰੀ ਬੱਸ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰ. ਡਬਲਯੂ.ਬੀ 25 ਏ - 0454, ਇੰਜਣ ਨੰ. ਡਬਲਿਊਐੱਸਐੱਚ 104189, ਚੈਸੀ ਨੰ. ਡਬਲਯੂ.ਐੱਸ.ਐੱਚ 042296. ਇਹ ਬੱਸ ਕੋਲਕਾਤਾ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

4. ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿਖੇ ਉਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਕਤ ਬੱਸ ਉਕਤ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਜਗਦਰਤੀ ਦਾਸ ਨੇ 23 ਨਵੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬਾਰਾਸਾਤ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਟੈਕਸ ਕਾਰਡ ਆਦਿ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਕਤ ਬੱਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। 30 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 22.05.2002 ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬੱਸ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਿਲਿਸ, ਰਾਜਾਜੀ ਨਗਰ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ, ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ ਦੀ ਗੈਰਕਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਦਰੀਧਰਨ ਦਾਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਦਰੀਧਰਨ ਦਾਸ ਨੇ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਗਲੁਰੂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਦਾ ਅਸਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕੋਲਕਾਤਾ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਦ੍ਰਿਧਰਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਾਹਨ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5. ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਲੀਗੰਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇ 30.09.2006 ਨੂੰ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਾਧਾ ਰਮਨ ਦਾਸ, ਇਸਕੌਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਲੀਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ, ਚੰਚਲਪਤੀ ਦਾਸ, ਮਹਾਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਅਦਰੀਧਰਨ ਦਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੇਸ ਨੰ. ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਲੀਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 2009 ਦਾ 747.

6. ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 379/411/406/408/120-ਬੀ/468/471 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 20.02.2009 ਨੂੰ ਬਾਲੀਗੰਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਖੇ. ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੰ. ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ
58

ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਲੀਪੁਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ, ਚੰਚਲਪਤੀ ਦਾਸ, ਮਹਾਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਅਦ੍ਰਿਧਰਨ ਦਾਸ ਵਿਰੁੱਧ 23.10.2010 ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 468,471,406 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਚੰਚਲਪਤੀ ਦਾਸ ਨੇ ਸੀਆਰਆਰ ਨੰ. 2013 ਦੀ ਧਾਰਾ 1490 ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਮਧੂ ਪੰਡਿਤ ਦਾਸ ਨੇ ਸੀਆਰਆਰ ਨੰ. 3307/2013 ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੰ. 2009 ਦਾ 747 ਸੀ. ਜੇ. ਐਮ., ਅਲੀਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਮ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵੇਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੱਸ ਚੋਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸਕੋਨ ਬੰਗਲੁਰੂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਲਗਭਗ 30 ਇਸਕੋਨ/ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਲਾ ਪ੍ਰਭੁਪਾਦ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਲੌਤੇ ਦੀਕਸ਼ਾ ਆਚਾਰੀਆ ਵਜੋਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਸ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਸਬੰਧੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਬੱਸ 20.11.1998 ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 22.05.2002 ਨੂੰ ਬੰਗਲੁਰੂ ਵਿਖੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬੱਸ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਰਿੰਦਾਵਨ ਵਿਖੇ ਡੰਪ ਯਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 2002 ਵਿੱਚ ਬੱਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਚੋਰੀ ਲਈ 2009 ਵਿੱਚ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਰਾਸਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਕਥਿਤ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ[1], ਜੀ. ਸਾਗਰ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਅਨਾਰ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ. ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ[2], ਮਾਧਵਰਾਓ ਜੀਵਾਜੀਰਾਓ ਸਿੰਧੀਆ ਅਤੇ ਓਰਸ ਵਿੱਚ। ਬਨਾਮ ਸੰਭਾਜੀਰਾਓ ਚੰਦਰੋਜੀਰਾਵ ਆਂਗਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ[3], ਸੁਬਲ ਘੋਰਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ [4] ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਜਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇਸਕੋਨ

1.1992 ਪੁਰਕ (1) ਐਸਸੀਸੀ 335
2 (2000) 2 ਐਸਸੀਸੀ 636
3 (1988) 1 ਐਸਸੀਸੀ 692
4.2013 (4) ਐਸਸੀਸੀ 607

ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਮਾਡਲ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਅਸ਼ੋਕ ਲੇਲੈਂਡ ਬੱਸ ਸਿੱਧੇ ਇਸਕੋਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ।

9. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕੇ. ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ 2-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਰਾਜ ਲਈ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 468,471,406 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਉਸੇ ਹੀ. ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਆਰ. ਟੀ. ਆਈ. ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ, ਬੰਗਲੁਰੂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਡਰਲਾਈਂਗ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲਗਜ਼ਰੀ ਬੱਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਰੀਅਲ ਅਸਟੇਟ ਸਮੇਤ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ-ਇਸਕਾਨ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬੱਸ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਉਹ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 320 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਵੇਣੂਗੋਪਾਲ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਬਨਾਮ ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ [5] ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗਜਾਨੰਦ ਐੱਮ. ਦਲਵਾੜੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ. ਆਰ. ਐੱਸ.[6] ਦੁਆਰਾ; ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ[7] ; ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ[8] ਕਪਤਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ [9] ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਬਨਾਮ ਅਰਵਿੰਦ ਖੰਨਾ [10] ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

10. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ' ਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਹ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਜਵਾਬਦੇਹ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 30.09.2006 ਨੂੰ ਇਸਕਾਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ

5 (2016) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 389
6 (2008) 1 ਐਸਸੀਸੀ 716
7 (2016) 16 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 441
8 (2004) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 432
9 (2021) 9 ਐਸਸੀਸੀ 35
10 (2019) 10 ਐਸਸੀਸੀ 686

ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਲੀਗੰਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਨੂੰ 22 ਮਈ, 2002 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 22.05.2002 ਜਾਂ ਮਿਤੀ 30.09.2006 ਦਾ ਪੱਤਰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ 30 ਸਤੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਥਾਣੇ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 10 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਲੀਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਆਰ. ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਨੰ. 2009 ਦੇ 747, ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ.

11. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੱਸ ਚੋਰੀ ਦੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 2009 ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਲੀਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਬਾਲੀਗੰਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੇ ਇਸਕੋਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਰਗੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ 2002 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਇਸਕੋਨ, ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਬ੍ਰਾਂਚ ਮੈਨੇਜਰ ਵੱਲੋਂ 30.09.2006 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਸਾਲ 2009 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੱਸ ਦੀ ਕਥਿਤ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ 1998 ਵਿੱਚ ਕੋਲਕਾਤਾ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੀ ਇਸਕੋਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਬੱਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੰਨੀ ਕੀਮਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅੱਠ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਗਤੀ ਮਿਲੀ, ਇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।

12. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ "ਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਬਾਲੀਗੰਜ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗੰਜੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੱਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਸਬੰਧੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 468,471,406 ਅਤੇ 120 ਬੀ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੱਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਉਕਤ ਬੱਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸਕਾਨ ਕੋਲਕਾਤਾ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜਾਂ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੀ ਖੇਚਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਮਾਹਰ ਰਾਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਵਾਹਨ ਦੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਬਲਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਘੋਰ ਬਰਬਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

13. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ ਐੱਲ. ਮੁਨੀਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ[11] ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

14. ਇਹ ਅਦਾਲਤ 1992 ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ.ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੁਪ੍ਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਤੌਰ' ਤੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482. ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ

11 (1977) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 699

ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"102. ਚੈਪਟਰ XIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਡ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਹੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ਡ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਖ਼ਤ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੂਚੀ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ.

(3) ਜਿੱਥੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬੇਲੋੜੇ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(4) ਜਿੱਥੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਸੰਗੀਨ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 155 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਜਿੱਥੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕੋਈ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ।

(6) ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਨਿਯਮ (ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕੋਡ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੋਕ ਹੈ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਧਿਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਵਾਰਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ.

(7) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਗਲਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

15. ਏ.ਪੀ. ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੋਲਕੋਂਡਾ ਲਿੰਗਾ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ [12] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ।

16. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹਸਮੁਖਲਾਲ ਡੀ. ਵੋਰਾ ਅਤੇ ਅਨਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ ਰਾਜ [13] ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਣਜਾਣ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

17. ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਰਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਢਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਇੰਨੇ ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਸੰਭਵ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ।

12.2004 (6) ਐਸਸੀਸੀ 522
13.2022 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 1732

18. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ. ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ [14] ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"1. ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਨੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ "ਸੱਤਿਆ" (ਸੱਚ) ਅਤੇ "ਅਹਿੰਸਾ" (ਅਹਿੰਸਾ). ਮਹਾਵੀਰ, ਗੌਤਮ ਬੁੱਧ ਅਤੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਧ ਦਿੱਤੀ। ਸੱਚ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮੁੱਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਚਾਰ ਨੂੰ ਛਾਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭ ਦੀ ਭਾਲ ਇੰਨੀ ਤੀਬਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਲੋਕ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠ, ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

19. ਸੁਬਰਤ ਰਾਏ ਸਹਾਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [15] ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"191. ਭਾਰਤੀ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਅਰਥ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦਾਅਵਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜਬੂਰ ਜਨੂੰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

20. ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮਾੜੇ ਸਿੱਕੇ ਚੰਗੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾੜੇ ਮਾਮਲੇ ਚੰਗੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਫੈਲਣ ਕਾਰਨ, ਅਸਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਿਰ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ, ਗੈਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਸਾਲੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੂਸਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕ ਸਕਣ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਅਧਿਆਤਮਕ ਆਗੂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਚ ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ।

14 (2010) 2 ਐਸਸੀਸੀ 114
15 (2014) 8 ਐਸਸੀਸੀ 470

21. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੱਖ ਨਿਆਇਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅਲੀਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰ. ਸਾਲ 2009 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਬੱਲੀਗੰਗੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।
22. ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਲਾਗਤ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ-ਤੇ-ਰਿਕਾਰਡ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ.
ਬੇਲਾ ਐੱਮ. ਤ੍ਰਿਵੇਦੀ, ਜੇ.
1. ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 17.02.2023 ਨੂੰ ਕੋਲਕਾਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2022 ਦੇ ਸੀਆਰਆਰ 4062 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਲੀਪੁਰ ਵਿਖੇ ਸਬੰਧਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰਜ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 309 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਦਸ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ।
2. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2023 ਦਾ 1592 (@ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀਆਰਐਲ.)) ਨਹੀਂ। 2017 ਦਾ 6688) ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1593 of 2023 (@ਐਸ ਐਲ.ਪੀ (ਸੀ ਆਰ.ਐਲ.) ਨਹੀਂ। 2017 ਦਾ 6689) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler